

PALETA

autor: Kateřina Lužná

Moc se radši nerozhlížejte, jo, fakt jste v ateliéru, jako skládka to jenom vypadá. Božíčku, vy jste krásný štětečky, takový nový a čist'ounký. No, užijte si to, dlouho nebudete. Jak vás vybalí, za chvíli jste stejně zprasený jako všecko tady kolem. Jako já. No dovol, to nepoznáš? Paleta, zelenáči, já ti dám víko vod popelnice! Jsem nakřáplá, jsem odřená a upatlaná, jasně že jo! Kdybys tu byl tak dlouho jako já, vypadal bys stejně! Mě si totiž přines ještě ze školy. Jéžíš, no jo, normálně mě ukrad.

Nevím, co v tom hrnci je, jestli se nehejbe, neřešit. Může to bejt cokoliv vod starejch temper přes namočený prádlo až po loňskej segedín, fakt netuším. Tamten flek? Barva. Doufám. Barvy von si míchá - co míchá, matlá - skoro všude. Náš mazáleček je prostě prasátečko. Kde, tamto na zdi? Nepoznáš punčochu? Vodkládá si do ní starý tuby. Navěky myslím. Já aspoň ještě neviděla, že by některou zas vytáh. Tu punčochu mu tady nechala nevímkterá jeho... múza. Aby se nesplet, říká jim všem múzy. Ovšem to jim teda lže. Já bych je pojmenovala jinak. Jak asi, inspirační zdroje, troubo.

Co říkáš, mrtvolo? Ještě jednou, prosím tebe, přes ty slepený štětiny ti není rozumět slovo. Co?! Jo, nový, místo tebe! Když seš na odpis, něčím malovat musí! Jeho si nevsímejte, von je trochu nasranej. Byl tady před váma, ale mistr ho zmatlal klihem a nechal ztvdnout tak, že už ho nikdy nikdo nerozpustí. Jasně že vy můžete dopadnout stejně, možný je všecko. Co? Může, budeš se divit, ale v čurbesu se mu dokonce dělá úplně nejlíp. Ber to tak, že když chceš pěstovat růže, taky potřebuješ hnůj. Divný? Jo to světlo tady? V něm von si právě lebedí. Taky sem natahá každou veteš, co sebere na ulici a připadá mu interesantní. Kdyby taky občas něco vodnes! Ale prej že nikdy neví, co se může hodit.

Jak maluje? Totiž, no ... Fantasticky. Ale jo, ochlasta a prase, jenže... A na tom jsme se shodli skoro se všema štětce, kromě teda tamtoho zalepenýho, ale tomu se zas nemůže nikdo divit, že jo... Že když na něj přijde ta opravdická múza a von pak stojí, maká a kouká, jak kdyby dejchal moc dlouho ředidlo... Jeden jenom čučí. Víte, náma to není. Tu krásu nějak dělá von ... Netuším jak. Já myslím, že von taky neví. Ale když domaluje, ta chvílka potom... Voni prej jsou někde malíři třeba čistotný, pečlivý, slušný dokonce! Jenže... Zkrátka shodli jsme se, že i když ten náš matlal je čuně děsný a neuvěřitelný, my bysme neměnili.